

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2015/16:2303

av Beatrice Ask m.fl. (M)

Stärk rättssamhället

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kriminalpolitiken, nämligen att svensk lag ska gälla lika för alla, brott ska beivras och straffskalorna ska utnyttjas i större omfattning, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samordning och effektivisering av insatser för att bryta det utanförskap i geografiskt definierade områden som tydliggjorts av polisen, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skolans ansvar enligt läroplanen att förmedla grundläggande kunskaper i lag och rätt måste utvecklas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om betydelsen av att myndigheter inom rättsväsendet och domstolar använder sig av ett språk som människor kan förstå och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om myndigheternas ansvar att bidra till att sprida kunskap om skälen för rättssäkra processer och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ordning i rättssalarna och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla polisens förmåga att arbeta mot kriminella grupper som begår många brott i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om påföljder för seriebrott och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skyldigheten att vittna och om övergrepp i rättssak och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vittnen ska få information om möjligheter till olika former av vittnesstöd och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kärnan i moderat ideologi är tanken om alla människors rätt till frihet. Frihet innefattar också rätten att bli lämnad i fred, att inte bli utsatt för brott som riktar sig mot person eller egendom. Få saker inskränker människors makt över det egna livet så mycket som konsekvenserna av våld, droger och kriminalitet i samhället. Det parti som inte driver en politik för att bekämpa brott genom att upprätthålla lagar och regler över hela landet accepterar att människors frihet beskärs.

Ett bra samhälle måste bygga på tilltro till människors förmåga och vilja att leva ett självständigt liv med ansvar för sina handlingar. När människor ges frihet att utveckla sin speciella begåvning och ges utrymme att växa skapas förutsättningar för ett öppet och tolerant samhälle. Det leder till två grundläggande förhållningssätt i synen på en fungerande rättsstat. För det första: Att bekämpa brott får inte bli en ursäkt för att misstänkliggöra hederliga medborgare och inskränka deras frihet. För det andra: Att inte bekämpa brott innebär att brottsdrabbade människors frihet blir kringskuren.

Frihetsinskränkningar för hederliga människor – på grund av andras brottslighet – och förnedring av brottsoffer kan aldrig tolereras.

Vi betraktar aldrig en människa som förlorad. Insatser för att få människor att växa och ta ansvar kan aldrig helt avbrytas. Varje människa är dock ytterst ansvarig för sina handlingar och ska ställas till svars för begångna lagöverträdelser. Att tillskriva människor ett ansvar för sina handlingar är att tillerkänna dem ett värde. Att flytta ansvaret för brott från den som begår dem är kontraproduktivt och arrogant, både mot den som har gjort sig skyldig till brottet och mot brottsoffret. Alltför ofta skylls felaktiga handlingar på en persons uppväxt eller olika yttre förhållanden. En persons bakgrund och erfarenheter spelar stor roll, med den enskilde måste ändå ytterst ta ett personansvar för sina handlingar. Vi vill ta fasta på individens ansvar och därigenom också på individens möjligheter till bot och bättring och till mer positiva livsval och ett bättre liv.

Det individuella ansvaret understryks av att på brott följer en påföljd: Den som inte följer lagar och regler kan därigenom straffas genom att hans eller hennes frihet beskärs. Påföljder och straff syftar ytterst till att minska brottsligheten i samhället och till att ändra på kriminella beteenden. Det är många gånger också viktigt att brottsoffer och övriga samhället skyddas från fortsatt brottslighet.

Våld och brott orsakar stort personligt lidande för enskilda brottsoffer. Förutom detta åsamkas samhället stora kostnader i form av skador på människor och egendom, förlorad arbetstid och förlorade inkomster samt uteblivna investeringar och anställningar. I ett rättssamhälle kan brottslighet aldrig tolereras. Brottslighet raserar tryggheten och därmed förutsättningarna för människors och därmed även för samhällets utveckling.

Det är statens ansvar att sätta rättsliga gränser för hur vi får bete oss mot varandra. Dessa gränser framgår av brottsbalkens regler och av specialstraffrättsliga regler i andra lagar. Med ansvaret för att sätta gränser följer också ansvaret att se till att dessa gränser respekteras. Detta förutsätter ett starkt, synligt, tydligt och effektivt rättsväsen. Om upptäcktsrisken är låg och de utdömda påföljder och straff inte framstår som väl avvägda och i förekommande fall avskräckande, kommer brottsligheten att breda ut sig på bekostnad av trygghet, enskildas strävanden, företagande och tillväxt.

Om människor inte upplever att påföljder och straff står i proportion till de brott som gärningsmän fällt till ansvar för undergrävs rättsväsendets legitimitet i vidare mening. Samtidigt upplever brottsoffer frustration och vanmakt. De regler som sätts upp måste också följas, för att medborgarna ska känna respekt och förtroende för rättsstaten och rättsväsendets olika delar.

Vår syn på rättsväsendet bygger på idén om en fungerande rättsstat. Den idén bygger i sin tur på idén om samhällskontraktet som kan ses som ett underförstått kontrakt mellan medborgarna och staten. Medborgarna följer demokratiskt beslutade lagar och regler, eftersom dessa skapar ett tryggt, förutsägbart, fritt och öppet samhälle. Medborgarna betalar skatt mot att staten tillrättaför det mindre antal medborgare som inte respekterar lagar och regler.

Det går inte att lova ett samhälle helt utan brottslighet. Vi lovar dock att rusta ett rättsväsen som inte tolererar brottslighet och som reagerar snabbt, effektivt och rättvist. Vi utlovar en politik för nolltolerans mot våld och brott. En sådan politik kan sammanfattas i tre huvudsatser:

För det första: Svensk lag skall gälla lika för alla. Lagar och regler ska följas, oavsett vem man är eller var man kommer ifrån. Alla är lika inför lagen. Detta förutsätter en tydlig, förutsebar och rättvis lagstiftning.

För det andra: Brott skall beivras. När ett brott begås ska rättsväsendets myndigheter och domstolar ha skyldigheter och rimliga möjligheter att följa upp det. Inga brott ska tolereras. Detta förutsätter ett starkt, välorganiserat och effektivt rättsväsende – allt från den första polisen som kommer till en brottsplats, till den domare som dömer. De rättsvårdande myndigheterna och domstolarna ska fokusera på sina kärnuppgifter.

För det tredje: Straffskalorna ska utnyttjas, vilket innebär att omständigheterna i det enskilda fallet ska beaktas i ökad omfattning. De straffsatser som finns ska användas i hela sin bredd. Brott som normalt föranleder böter ska i ökad utsträckning också kunna leda till strängare påföljd om straffvärdet bedöms vara högt. Grova brott och återfall ska bedömas strängare och därmed oftare straffas i den övre delen av straffskalan. Staten ska sända signalen att brott inte tolereras.

Medborgarna oroliga över brottsutvecklingen

En stor majoritet av befolkningen (85 %) mellan 16 och 79 år uppger att de känner sig ganska eller mycket trygga när de går ut ensamma sent en kväll i sitt eget bostadsområde. En mindre andel, cirka 2 procent, känner sig mycket otrygga medan 5 procent uppger att de på grund av otrygghet låter bli att gå ut ensamma sena kvällar. Jämfört med 2006, när den Nationella Trygghetsundersökningen (NTU) genomfördes första gången, har andelen som känner sig trygg ökat med 6 procentenheter.

Däremot oroar sig fler över brottsligheten i samhället enligt 2014 års undersökning. Den oron har ökat de senaste åren. De personer som anser att brottsligheten i samhället har ökat kraftigt och de som har lågt förtroende för rättsväsendet är fyra gånger mer otrygga än de som anser att brottsligheten har varit oförändrad eller minskar och de som har ett stort förtroende för rättsväsendet. En av tio tillfrågade oroar sig över att själva bli utsatta för överfall eller misshandel. En av sex oroar sig för bostadsinbrott. Äldre oroar sig oftare för bostadsinbrott än yngre, medan yngre oftare oroar sig för överfall eller misshandel.

Skillnaderna när det gäller otrygghet är stor mellan kvinnor och män. Kvinnor uppger betydligt oftare än män att de känner sig otrygga. 24 procent av kvinnorna uppger att de

känner sig otrygga, vilket ska jämföras med 6 procent av männen. Även äldre (75–79 år), boende i flerfamiljshus samt utrikesfödda känner sig otryggare än övriga.

Personer som blivit utsatta för något brott uppger mer än dubbelt så ofta att de känner sig otrygga jämfört med dem som inte blivit utsatta för något brott. Samma gäller för de som själva bevittnat ett våldsbrott och för dem med en anhörig som blivit utsatt för ett allvarligt brott.

Människors oro måste tas på allvar. Medierapporteringen om grova brott, brottsoffer och gärningsmän leder till att fler människor berörs och oroas. Men det innebär också att fler är intresserade av vad som görs för att bekämpa brott, utreda dess orsaker och om rättsväsendets arbete i bredare mening.

Förtroendet för det svenska rättsväsendet är generellt sett stort. Förtroendet ökade under de år som alliansregeringen styrde Sverige. Av de nationella trygghetsundersökningarna kan man tydligt utläsa att förtroendet har ökat för alla delar av rättsväsendet. Ökningen har skett i alla åldersgrupper. Det är en positiv utveckling som det är viktigt att bygga vidare på.

Särskilt utsatta områden

I våra storstäder och i storstadslänen är fler människor mer brottsutsatta och otrygga än i övriga landet. När det gäller förtroendet för rättsväsendet är skillnaderna mindre.

Det oroande är emellertid en tydlig trend som visar att det i vissa geografiska områden finns ett stort misstroende både mot rättssystemet specifikt och mot myndigheter generellt. I dessa områden ligger förtroendesiffrorna stilla eller går åt fel håll. I dessa områden är arbetslösheten ofta hög, den sociala rörligheten liten, utbildningsnivån låg, kriminaliteten omfattande och den sociala sammanhållningen minskande. Den gemensamma nämnaren ligger i ett utanförskap som över tid har bitit sig fast.

Utifrån trygghetsundersökningarna kan vi också utläsa att förtroendet för rättsväsendet är lägre bland utrikes födda än bland människor födda i Sverige. Särskilt unga män födda utomlands har ett lågt förtroende för rättsväsendet.

För oss moderater är det av avgörande betydelse att höja förtroendet för rättsväsendet och höja rättstryggheten hos de grupper av befolkningen där förtroendet i dag är lågt.

Rättstryggheten måste omfatta alla, oavsett bakgrund eller etnisk tillhörighet eller var man bor.

Polisen har i en särskild rapport visat att det i 63 geografiskt avgränsade områden i Sverige finns lokala kriminella nätverk som har stort negativt inflytande på samhällsutvecklingen. Detta berör 22 städer över i stort sett hela landet.

Tidvis har polis och räddningstjänst svårt att utföra sitt arbete i dessa områden. Polisbilar vandaliseras och räddningstjänsten hindras att komma in och utföra sina uppgifter, vilket många gånger medför allvarliga konsekvenser främst för de människor som vill se en annan utveckling. Detta är oacceptabla förhållanden som skapar stor otrygghet och ovisshet bland människor i särskilt utsatta områden. Otryggheten och maktlösheten som många känner hindrar människor från att leva fullgoda liv och påverkar deras inställning till rättsväsendet och samhället i negativ riktning. Det behövs krafttag för att säkerställa att alla – oavsett var man bor – kan känna trygghet och att rättsväsendet står starkt.

I en del av dessa områden är vapen och droger en del av gatubilden. Upplevda eller reella brister i samhällets skyddsnät, socialtjänst, sjukvård och psykiatri, ökar risken för brottslighet och personliga tragedier. Utanförskapet i dessa delar av samhället leder till att människor i utanförskapsområden känner sig mer otrygga, mer utsatta och mer exponerade för våld och hot från kriminella grupperingar och individer som utnyttjar det vakuum som uppstår när det goda samhället upplevs dra sig tillbaka. När samhällsskyddet fallerar ökar samtidigt pressen på ett redan ansträngt rättsväsen.

Känslan av otrygghet i dessa delar av samhället växer, samtidigt som främst de myndigheter som ska skydda människor och utreda brott i dessa områden har svårt att klara av sina uppgifter. Om rättsväsendet uppfattas vara på reträtt uppstår flera risker. Människor förlorar sin tro på att staten kan erbjuda dem ett fullgott skydd och parallella rättsskipningssystem kan uppstå. Den starkes rätt i ordens sämsta bemärkelse tar över. Det är i utanförskap som kriminella kretsar och ljusskygga organisationer rekryterar unga och andra som av olika anledningar inte känner att rättsstaten och samhällsgemenskapen finns till för dem.

Sociala och ekonomiska problem är komplexa och kräver många olika insatser. En väl fungerande skola och fler i arbete är viktigt för att förebygga och långsiktigt motverka risken för att samhället glider isär. Det allra viktigaste är dock att alla är förvissade om

sina egna möjligheter att genom utbildning och arbete kunna skapa ett bra liv för sig själva och sina nära. Det gäller i synnerhet i en tid när många har flytt från krig och oroshärdar och inget annat önskar än att få leva ett gott liv i frid och frihet.

Ett starkt och närvarande rättsväsen behövs

Vi måste säkerställa att vi har ett rättsväsen som är starkt och som har förtroende bland hela befolkningen. Vi kan aldrig acceptera ett rättsväsen som endast har förtroende bland två tredjedelar av befolkningen samtidigt som en tredjedel upplever att rättsväsendet inte är till för dem. Vi kan heller aldrig acceptera att delar av befolkningen saknar det grundläggande förtroendet för att polis och åklagare har förmågan och viljan att säkerställa att deras utsatthet för brott och kriminalitet tas på allvar.

I det moderna och snabbt föränderliga samhället vet många betydligt mer om samhället och dess grundläggande regler än tidigare. Samtidigt är det många som inte alls har kunskap om hur olika myndigheter och rättsväsendet som helhet fungerar och varför saker och ting förhåller sig på det ena eller andra sättet. Rättsväsendet har typiskt sett också svårigheter att hänga med i den snabba utvecklingen. Detta skapar problem som i längden kan bli mycket allvarliga för det fria öppna samhället. Skolans ansvar att förmedla grundläggande kunskaper i lag och rätt är av stor betydelse och måste utvecklas både i grundskolan och i gymnasieskolan. Sådana kunskaper behövs i livet, men också för att på ett konstruktivt sätt kunna förstå och kritiskt granska det medierna rapporterar om.

Rättsväsendets myndigheter har ansvar för att förundersökningar och annan handläggning av ärenden håller hög kvalitet. Detta innefattar också att det måste finnas en stark strävan att hålla handläggningstiderna korta, vilket gäller med särskild styrka i sådana fall där unga människor är inblandade. För allmänhetens förtroende är det vidare betydelsefullt att myndigheter använder ett språk som går att förstå. Det är också betydelsefullt att språket i domar och andra avgöranden från domstolar går att förstå och att enskilda människor därigenom har en möjlighet att ta till sig hur domstolen har resonerat.

Olika försök har gjorts för att rekrytera människor med annan bakgrund än svensk in i polisyrket. Syftet har varit att öka förtroendet för polisen bland grupper i samhället där förtroendet i dag är svagt. Det är viktigt att polismyndigheten har en aktiv rekryteringspolitik. En aktiv rekrytering ska dock aldrig handla om kvotering, utan är ett långsiktigt arbete. Även andra arbetsgivare inom rättsväsendet bör arbeta med detta.

Attacker mot poliser, polisens fordon, mot polishus eller mot andra delar av olika myndigheters fordonspark eller materiel är oacceptabelt och måste stävjas. Det vittnar om en bristande respekt för polisen och utgör inte bara en fara för den polisman som framför fordonet men är även en attack mot det demokratiska systemet. Det är viktigt att reglerna för våld mot tjänsteman är tydliga. Polisens hundar och hästar är en del av polisens arbetsredskap och polishunden och polishästen är – under sin tjänsteutövning – en förlängning av tjänstemannen själv. Attacker mot dessa är därför allvarliga. En översyn av straffsatserna behöver göras för att se ifall påföljden för attacker mot polishundar och polishästar under tjänsteutövning är adekvata.

Internet är både en utmaning och en möjlighet

Internet och snabba elektroniska kommunikationer innebär nya utmaningar för rättssamhället. Händelser beskrivs, debatteras och utforskas i en hastighet som rättsvårdande myndigheter har svårt att hänga med i. Risker är att allmänhetens ställningstaganden och slutsatser i praktiken väger tyngre än rättssamhällets. Personer misstänkta för brott får sin ”dom” av en krets av personer som agerar genom kampanjer på internet och i sociala medier. Uppgifter förvanskas eller förstörs och möjligheterna att i efterhand reda ut vad som inträffat försvåras eller i värsta fall omöjliggörs. Vittnen utsätts för hot och trakasserier.

Det är en angelägen uppgift för hela samhället att säkerställa en bred kunskap om hur viktigt det är att rättsprocesser också har förutsättningar att vara rättssäkra processer. Rättsvårdande myndigheter och domstolar har i dag egna hemsidor och arbetar också med kommunikation på internet. Det gör rättsväsendet mer närvarande och tillgängligt. Brottsanmälningar och kommunikation med medborgarna underlättas.

Att övergrepp i rättsak, olaga hot, förtal och annat är brottsligt också på internet är viktigt att framhålla, liksom att lagstiftningen i vissa avseenden behöver uppdateras för att bättre anpassas efter den nya verkligheten. Lagstiftning är och ska i grunden vara teknikneutral men det är inte alltid detta är möjligt när äldre lagstiftning konfronteras med nya företeelser. I sådana fall måste en anpassning ske till de särskilda förutsättningar som gäller i dag. Ett exempel på något som inte var möjligt förr är den spridning av bilder som förekommer och som kan få mycket negativa konsekvenser för enskilda som drabbas.

Vårt rättssystem bygger på rätten att få sin sak prövad och dessutom på rätten att överklaga domar till högre instans. Det finns även i Sverige exempel på rättsfall där

oskyldiga dömts till förhållandevis långa fängelsestraff. Det är viktigt att säkerställa att sådana misstag inte begås. Att oskyldiga döms bidrar till att tilliten till rättssystemet undergrävs på ett mycket påtagligt sätt.

Säkerheten för alla de människor som besöker våra domstolar måste vara hög. Alliansregeringen tog flera initiativ för att höja säkerheten i landets domstolar. Det är viktigt att det arbetet fortsätter för att säkerställa att domstolarna är och upplevs som trygga för både brottsoffer, vittnen, parter och alla andra aktörer. Hög säkerhet och en känsla av trygghet leder till att kvaliteten i den rättskipande verksamheten ökar.

Effektiv polisverksamhet kräver fler kreativa poliser

Det är viktigt att det finns tillgänglig polis i alla delar av Sverige och helt nödvändigt i områden där brottsligheten är särskilt besvärande. I de utanförskapsområden som av polisen utpekats som särskilt problematiska krävs ett omfattande och till stora delar lokalt polisarbete under lång tid. Polisen måste kunna etablera kontakter och skapa förtroende hos medborgarna för att på så sätt bygga grunden för ett konstruktivt, kreativt och produktivt polisarbete, vilket ett gott samhälle kräver. Det lokala polisarbetet ställs ibland i motsatsställning till viktiga insatser mot grov kriminalitet. Detta bygger på bristande förståelse för att olika delar av polisens verksamhet är nödvändiga för att uppnå bästa möjliga slutresultat. De olika polisiära insatserna och arbetsmetoderna kompletterar varandra på samma sätt som olika myndigheter med sina skilda funktioner kompletterar och drar nytta av varandra i ett välfungerande samhälle. Det är nödvändigt att polisen också förfogar över mycket skarpa verktyg för att kunna möta och bekämpa den allra grövsta kriminaliteten. Det är dock bara när det finns ett tillräckligt stort förtroende för polisen som människor anmäler brott och berättar sådant som kan ge polisen förutsättningar att komma åt grov kriminalitet. Löst sammansatta kriminella gäng begår också många brott lokalt. Dessa brott måste beivras, och polisen och rättssamhället får aldrig backa oavsett hur stora svårigheterna att lösa polisens uppgifter framstår. Detta är helt nödvändigt för att undvika en upptrappning av brottsligheten och för att brottsdrabbade människor inte ska ge upp hoppet om att finna frihet och frid.

Sverige är ett långt och i många avseenden glest befolkat land. En levande landsbygd och mindre orter som kan utvecklas och växa förutsätter att laglöst land inte uppstår. Polisen är sedan årsskiftet en nationell myndighet. Polisreformens mål och syfte – en mer lokalt närvarande polisorganisation – måste efterlevas och bli verklighet.

Brottsligheten tar sig ofta annorlunda uttryck på landsbygden än i storstäderna. Det kan exempelvis handla om kringresande kriminella ligor som begår seriebrott; stölder i butiker och på företag och bostadsinbrott. Mindre företag drabbas hårt av stölder, också genom ökade försäkringspremier och att tvingas införskaffa olika och många gånger dyra säkerhetsanordningar. Bostadsinbrott drabbar alla människor hårt, men tryggheten för den som bor ensligt kan undergrävas totalt av ett inbrott. Många varken kan eller vågar bo kvar efter att ha blivit drabbade.

I många delar av landet är det ofta långt till närmaste polisstation. Om något händer tar det lång tid innan polisen är på plats. För den som blivit utsatt för brott är det naturligtvis många gånger mycket illa, men det innebär också att förutsättningarna för att gripa gärningsmän och att utreda brott minskar. Detta utnyttjas av kringresande kriminella som snabbt rör sig över stora landytor. Polisens arbetssätt för att komma åt den typen av kriminalitet måste utvecklas och lagstiftningen måste också ta hänsyn till att även mindre stölder kan vara ett led i en allvarlig seriekriminalitet. För att polisen ska kunna fungera i hela landet krävs det också en rimlig bemanning.

Alliansregeringen gjorde en historisk satsning på rättsväsendet. Fler poliser utbildades och anställdes. Det innebar en nödvändig förstärkning av polisen, men utmaningarna är många. När det gäller behovet av en lokal och närvarande polis finns det mer att göra. Vi föreslår därför att polisen tillförs resurser för att utbilda och anställa 1 000 nya poliser de närmast åren. En del av resursförstärkningen ska riktas till de särskilt utpekade brottsbelastade områdena.

Polisen klarar dock inte sin uppgift utan allmänhetens förtroende och ett utvecklat samarbete med allmänheten. I Sverige är det en medborgerlig skyldighet att vittna. Det betyder att man är skyldig att vittna i domstol om åklagaren eller den misstänkte och hans försvarare och ytterst domstolen anser att vittnesmål ska avläggas. Man kan alltså inte bestämma själv om man vill vittna eller inte. Undantag görs bara om den som ska höras som vittne är nära släkt med den tilltalade. Ett problem som växer på vissa håll är människors ovilja, ibland kopplat till rädsla, att – som det ofta uttrycks – ställa upp som vittnen. Vi menar att det behövs mer information både om medborgarnas ansvar och skälen till varför vittnen är nödvändiga i ett rättssamhälle. Det är också viktigt att samhället tydligt reagerar mot varje typ av övergrepp och otillbörlig påverkan på vittnen. Övergrepp i rättsak är ett allvarligt brott och det finns skäl att överväga om inte straffen – och därmed straffskalorna – för detta brott och andra brott som skadar eller riskerar att skada rättssamhället ska skärpas.

De flesta människor har inga eller få erfarenheter av kontakter med rättsväsendet. Därför är det naturligt att man känner oro inför att vittna, att höras som målsägande eller delta i en rättsprocess. Polis, åklagare och domstolar ska informera om möjligheterna till vittnesstöd, särskilda väntrum och annat som kan öka tryggheten och underlätta i en situation som kan kännas svår.

Beatrice Ask (M)

Krister Hammarbergh (M)

Anti Avsan (M)

Ellen Juntti (M)

Pia Hallström (M)

Anders Hansson (M)